KALEY OVERSTREET: ORAȘUL MEDIEVAL CU O ISTORIE COMPLEXĂ CARE DEMONSTREZĂ CĂ URBANISMUL TRADIȚIONAL POATE SUSȚINE O DENSITATE MARE A POPULAȚIEI

Autor: Dragoș Nuță | 20 decembrie 2021

Un articol de Kaley Overstreet pentru ArchDaily

Articol original: This Medieval Walled Town with a Storied History Shows How Traditional Urbanism Can Support High Density

Citadela impunătoare, străzile pietruite șerpuitoare și trama stradală medievală sunt tipice pentru multe orașe de coastă din Europa, însă atunci când explorezi orașul francez Saint-Malo îți vine greu să crezi că ceea ce vezi nu e aproape deloc orașul original. În afară de locația sa spectaculoasă pe malul mării, ceea ce diferențiază orașul Saint-Malo de alte orașe costiere europene este istoria complexă a distrugerii sale în cel de-Al Doilea Război Mondial și reconstrucția sa în estetica originală.

Saint-Malo a fost fondat în primul secol î.Hr., la o distanță scurtă de actuala sa poziție din Brittania, în nord-vestul Franței. Prima așezare, situată în actualul St-Servan, a fost construită de triburi celtice pentru a controla estuarul râului Rance din rațiuni economice și militare. După căderea Imperiului Roman, călugării care fugeau din arhipelargul britanic au creat așezarea care va deveni actualul oraș cu incintă fortificată, St-Malo contemporan.

În 1144, episcopul Jean de Châtillon a conferit orașului Saint-Malo posibilitatea de a oferi drept de azil, încurajând imigrația unei pături pestrițe de hoți și pirați, orașul devenind căminul perfect pentru Corsarii francezi, piraților oficiali ai regelui Franței. Corsarii și-au sporit bogăția jefuind navele străine din canalul Mânecii, ajungând până la Plymouth, pe coasta Angliei, iar dezvoltarea economică care a urmat pentru oraș i-a extins acestuia frontierele, făcând legătura dintre insulă și coastă. Linia costieră

fortificată a continuat însă să joace un rol definitoriu pentru locul ocupat de Saint-Malo în lume timp de secole.

În 1940, naziștii au invadat orașul Saint-Malo și l-au ocupat ca parte din Zidul Atlanticului. Deși până la finalul războiului mai puțin de 100 de soldați și două instalații anti-aeriene mai rămâneau pe insulă, Aliații au crezut că puterile Axei stocaseră cantități uriașe de armament și muniții între zidurile cetății, și au bombardat puternic orașul în 1944, 80% din țesutul urban fiind pierdut în urma barajului de artilerie american și a bombardamentului naval britanic.

De-a lungul celor 12 ani dintre 1948 și 1960, orașul a fost reconstruit cărămidă cu cărămidă de către locuitorii săi determinați, însă în loc să încerce să modernizeze stilul său arhitectural, aceștia și-au restaurat orașul la gloria sa de odinioară, păstrându-i caracterul medieval.

Cei care s-au ocupat de reconstrucția sa au plănuit să se apropie cât mai mult de original, cu câteva modificări, însă. În timp ce castelul a fost reconstruit cu exactitate și transformat în primărie, spitalul și închisoarea au fost mutate în afara zidurilor. Palatele au fost reconstruite cu fațade identice de granit și doar o mână de case de lemn pe sistem parțial Fachwerk din secolul al XVII-lea au fost păstrate. Spre deosebire de alte orașe care au fost reconstruite după război, precum Varșovia sau Dresda, nu există aici niciun semn evident al intervențiilor moderne.

Saint-Malo pare studiul de caz perfect pentru cercetarea unei epoci în care orașele europene s-au dezvoltat în jurul sistemelor de circulație medievale, când accesul pietonal era esențial și când pătura cea mai bogată de cetățeni locuia în centrul orașului. Astăzi, în sezonul turistic de vârf pentru Saint-Malo, orașul găzduiește mai mult de 200.000 de oameni. Cu o densitate a populației de aproximativ 57 persoane/4046 m^2, acesta depășește densitatea medie a orașelor Tokyo (25 persoane/4046 m^2) sau Vancouver (22 persoane/4046 m^2), fiind un exemplu fantastic despre cum urbanismul tradițional poate fi construit în continuare și despre cum acesta poate suporta o densitate ridicată a locuitorilor fără a fi nevoie de megalopolisuri dezvoltate pe verticală.

Imagini (în ordinea în care apar în articol): 1. Saint-Malo, Franța; Sursa: Unsplash; 2. Hartă englezească a orașului Saint Malo, realizată după 1715; Sursa: Wikipedia; 3. Grand-Rue, Saint-Malo, Franța, ca. 1899; Sursa: Wikimedia Commons; 4. Explozie de bombă în timpul Bătăliei de la Saint-Malo în 1944; Sursa: Wikimedia Commons; 5. Saint-Malo, Franța; Sursa: Unsplash; 6. Rue Jacques Cartier, Saint-Malo, Franța; Sursa: Unsplash

Acest articol a fost tradus cu acordul publicației *ArchDaily*.